

ภาค

๒

ความเป็นมา ของพระคุณาภิณหเตส ในทรรคนะของโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

(หลับตาฝันเป็นตุเป็นตะ ตื่นขึ้นมาหาว่าหนึ่งที แล้วนำมาเล่าให้ฟังเป็นนิยายปรัมปราในรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา ทางช่อง DMC ช่องนี้ช่องเดียว)

เรื่องราวที่จะเล่าให้ฟังนี้เป็นเรื่องราวย้อนอดีตกาลในการมาเกิดของพระคุณนันทะ เพราะเหตุใดท่านจึงต้องมาเกิดในประเทศศรีลังกา ซึ่งนำศึกษาอย่างยิ่ง

กำเนิดพระโพธิสัตว์

มนุษย์และสัตว์โลกทั้งหลายต่างต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏจักรของโลก บางชาติก็ได้เกิดเป็นมนุษย์ บางชาติก็ได้เกิดเป็นเทวดา เป็นพรหม ฯลฯ บางชาติพลาดพลั้งทำบาปอกุศลกรรมเข้าก็ไปเกิดในทุคติภูมิ เป็นสัตว์นรกบ้างเปรตบ้าง อสุรกายบ้าง สัตว์เดรัจฉานบ้าง เวียนอยู่อย่างนี้จนนับภพนับชาติไม่ถ้วน

พระลัมมาสัมพุทเจ้าทรงอุปมาให้ฟังว่า ในระหว่างที่เวียนว่ายตายเกิดต้องประสบแต่ความทุกข์ ทั้งทุกข์เพราะพลัดพรากจากของรัก ประสบสิ่งที่ไม่ชอบใจ และยังทุกข์เพราะเกิดแก่เจ็บตายอีกด้วย น้ำตาที่ต้องรินไหลเพราะความทุกข์ของแต่ละคนหากนำมารวมกันแล้วยังมากกว่าน้ำในมหาสมุทรทั้งสิ้น กระดูกของแต่ละคนเฉพาะในชาติที่เกิดเป็นมนุษย์หากนำมากองรวมกันยังสูงกว่าภูเขาเสียอีก^๑

สัตว์โลกทั้งหลายต้องประสบกับความทุกข์อย่างแสนสาหัส เพราะการเวียนเกิดเวียนตายอย่างไม่มีที่สิ้นสุดนี้ และพร้อมกับภพชาติที่ผ่านไป ก็สั่งสมความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับโลกและชีวิตไว้ชาติแล้วชาติเล่า

ในบรรดาสัตว์โลกทั้งหลายนั้น ย่อมมีสัตว์โลกผู้สั่งสมปัญญามาก เมื่อประสบเหตุการณ์สะตูดใจ จึงพลันได้คิดว่า **“ที่แท้โลกก็คือคุกใบใหญ่นี้เอง เราและสัตว์โลกต่างก็ถูกจับขังให้เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในโลกนี้ไม่รู้จักจบสิ้น เราจะต้องหาทางพาตัวเองออกไปจากคุกนี้ให้ได้”** และผู้มีปัญญาเหล่านี้ยังมีความกรุณาต่อสัตว์โลกอีกด้วย จึงได้ตั้งความปรารถนาว่า **“หากวันใดเราแหกคุกนี้ไปได้ เราจะไม่ใช่คนเดียว แต่จะชวนกันไปให้หมดโลก”**

๑ ปุคคลสูตร พระสูตรและอรรถกถาแปล สังยุตตนิกาย นิทานวรรค เล่ม ๒๖ หน้า ๕๐๘ และ ๕๒๑

จากนั้นก็เร่งทำความเพียรสั่งสมความดีเรื่อยไป จึง
ได้เนमितกนาม คือ นามตามคุณธรรมว่า **“พระโพธิสัตว์”**
หมายถึง สัตว์ผู้มุ่งการตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
เพื่อการหลุดพ้นจากทุกข์

น้ำใจพระโพธิสัตว์

หากแม้ว่าจักรวาลอันกว้างใหญ่สุดประมาณนี้ มีถ่าน
เพลิงร้อนสุมคุระอุเต็มไปหมด

หากแม้ว่าจักรวาลอันกว้างใหญ่สุดประมาณนี้ มี
เปลวไฟลุกแดงเป็นพืดยาวเต็มไปหมด

หากแม้ว่าจักรวาลอันกว้างใหญ่สุดประมาณนี้
เต็มไปด้วยภูเขาเหล็กถูกเป็นไฟโพล่งอยู่ไม่รู้ดับ และพื้น
ภูมิภาคระหว่างข้างๆ ซอกแห่งภูเขาเหล่านั้น เต็มไปด้วย
น้ำทองแดงอันเดือดพลุ่งร้อนละลายเหลวอยู่เต็ม ผู้ใดที่มีใจ
องอาจที่จะเดินฝ่าบุกไปโดยเท้าเปล่าๆ ไปจนสุดหิ้น
จักรวาล ผู้นั้นแหละจึงควรที่จะปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์

ผู้ที่ปรารถนาพุทธภูมินั้น ย่อมบำเพ็ญธรรมหนักแน่น
ด้วยน้ำใจเด็ดเดี่ยวมั่นคง ไม่ว่าจะสวดยพระชาติเป็นอะไร

ก็ตาม ย่อมประกอบกุศลธรรมไม่ย่อหย่อนหรือเบื่อหน่าย
เลย แม้ใครจะคิดทดลองด้วยอุบายใดๆ เพื่อให้พระโพธิสัตว์
เปลี่ยนใจจากการกระทำกุศลธรรม ย่อมสำเร็จได้โดยยาก

อธยาศัยพระโพธิสัตว์

๑. เนกขัมมฉณาสัย พอใจที่จะออกบวช ทำตนห่าง
ไกลจากกามคุณ รักเพศบรรพชิตเป็นยิ่งนัก

๒. วิเวกฉณาสัย พอใจอยู่ในที่เงียบสงัดวิเวกผู้เดียว
เป็นยิ่งนัก

๓. อโลภฉณาสัย พอใจบริจาคทานเป็นยิ่งนัก สละ
ความโลภและความตระหนี่

๔. อโทสฉณาสัย พอใจในความไม่โกรธ เจริญ
เมตตาแก่สัตว์ทั้งปวงเป็นยิ่งนัก

๕. อโมหฉณาสัย พอใจในการพิจารณาสิ่งที่เป็นคุณ
และโทษ ไม่เป็นคนหลงงมงาย ชอบคบค้าสมาคมกับเหล่า
บัณฑิตผู้มีสติปัญญาเป็นยิ่งนัก

๖. นิสสรณฉณาสัย พอใจที่จะสลัดตนออกจากภพ
ไม่ยินดีในการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสาร ต้องประสงค์
พระนิพพานเป็นยิ่งนัก

ประเภทพระโพธิสัตว์

๑. อนิยตโพธิสัตว์ คือ พระโพธิสัตว์ที่ยังไม่ได้รับการพยากรณ์จากพระพุทธเจ้าองค์ก่อน จึงยังไม่แน่ว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้า เป็นเพียงแต่ตั้งใจจะสร้างบารมีเพื่อเป็นพระพุทธเจ้าเท่านั้น ถึงแม้จะมีน้ำใจเด็ดเดี่ยว ปราปรณามาเป็นเวลาช้านานหลายอสงไขยแล้วก็ตาม

๒. นิยตโพธิสัตว์ คือ พระโพธิสัตว์ที่ได้รับการพยากรณ์จากพระพุทธเจ้าองค์ก่อนแล้ว ย่อมเที่ยงแท้แน่นอนว่าจะได้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งการจะได้รับการพยากรณ์จากพระพุทธเจ้านั้นต้องประกอบด้วยธรรมสโมธาน ๘ ประการ ดังนี้

๑. เกิดเป็นมนุษย์

๒. เกิดเป็นเพศชาย

๓. มีบารมีสมบุรณ์ พร้อมที่จะบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ในชาตินั้นได้ คือ ถ้าต้องการเป็นพระอรหันต์เมื่อใด ก็เป็นได้เมื่อนั้น ถ้าปราปรณา

๔. ได้พบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้บำเพ็ญกุศลใหญ่ แล้วตั้งความปราปรณาเฉพาะพระพักตร์ของพระบรมศาสดา

๕. เป็นนักบวชในพระพุทธศาสนาหรือภายนอก
พระพุทธศาสนาอย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นสัมมาทิฐิ

๖. มีคุณวิเศษ คือ อภิญญาสมบัติ อันเชี่ยวชาญ
เกินคนธรรมดาสามัญ

๗. เคยประกอบกุศลกรรมที่ยั่งยืนอย่างใดอย่าง
หนึ่งถึงขั้นสละชีวิต

๘. มีความรักและพอใจในพุทธภูมิอย่างแรงกล้า
ไม่เสื่อมคลาย ไม่ถอยกลับ ไม่ปรารถนาเป็นอย่างอื่น

ดุสิตบุรีสถานที่ประชุมรวม ของเหล่าพระโพธิสัตว์

ในระหว่างการทำเพ็ญบารมีของเหล่าพระโพธิสัตว์ เพื่อจะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น ท่านมีที่พัก ระหว่างทางอันเป็นสถานที่ประชุมรวมกัน คือ สวรรค์ชั้น ดุสิต หรือ ดุสิตบุรี ซึ่งเป็นสวรรค์ชั้นที่ ๔ ในจำนวน ๖ ชั้น

โครงสร้างของสวรรค์ชั้นดุสิตนี้ มีวิมานของท้าว สันดุสิต ซึ่งเป็นผู้ปกครองภพอยู่ ณ ศูนย์กลางของสวรรค์ บนสวรรค์แบ่งพื้นที่ออกเป็น ๔ เขต วนโดยรอบวิมานของ ท้าวสันดุสิต ดังนี้

เขตที่ ๑ เป็นที่อยู่ของพระอริยเจ้า ได้แก่ พระโสดาบัน พระสกิทาคามี

เขตที่ ๒ เป็นที่อยู่ของนิยตโพธิสัตว์

เขตที่ ๓ เป็นที่อยู่ของอนิยตโพธิสัตว์

เขตที่ ๔ เป็นที่อยู่ของผู้ที่สั่งสมบุญกุศลไว้มากโดยทั่วไป และมีกำลังบุญมากพอที่จะได้อยู่บนสวรรค์ชั้นดุสิตนี้

เหตุที่สวรรค์ชั้นดุสิต เป็นที่ประชุมรวมของเหล่าพระโพธิสัตว์

สวรรค์ชั้นดุสิตมีความพิเศษ คือ เป็นที่อยู่ของเหล่าพระโพธิสัตว์จำนวนมากที่จะตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอนาคต และยังเป็นที่อยู่ของเหล่าเทพบุตรที่สร้างบารมีเพื่อความเป็นพระสาวกที่จะติดตามพระโพธิสัตว์ลงมาตรัสรู้ในอนาคต

ท่านเหล่านี้ล้วนตั้งความปรารถนาที่จะได้มาบังเกิดบนสวรรค์ชั้นดุสิต ทั้งที่ความจริงแล้วท่านเหล่านี้มีกำลังบุญบารมีที่สั่งสมมามาก สามารถตั้งความปรารถนาจะไปบังเกิดในสวรรค์ชั้นใดก็ได้ แต่ที่ท่านเลือกสวรรค์ชั้นนี้มีเหตุ ๓ ประการ คือ

๑. อายุทิพย์ของเทวดาบนสวรรค์ชั้นดุสิตนี้ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป พอเหมาะพอดีสำหรับการสวैयाทิพย์สมบัติ จากนั้นก็ต้องจุติลงมาสร้างบารมีต่อ

๒. พระโพธิสัตว์สามารถจุติลงมาเกิดได้ตามที่ใจปรารถนา หมายความว่า โดยปกติแล้วเทวดาจะมีเหตุแห่งการจุติได้หลายประการ เช่น หมดบุญ หมดอายุขัย จุติเพราะ

ความโกรธ เป็นต้น แต่พระโพธิสัตว์ทั้งหลายในสวรรค์ชั้นดุสิตนี้ เมื่อจะจุติลงมาสร้างบารมี หรือจะมาบังเกิดเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็จะนั่งทำสมาธิ แล้วอธิษฐานจิต ก็สามารถดับวูบลงมาเกิดได้ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์ธรรมดา

๓. พระโพธิสัตว์ได้สนทนารธรรมตามอัธยาศัยของเหล่าบัณฑิตทั้งหลาย เนื่องจากสวรรค์ชั้นนี้มีแต่บัณฑิตและพระโพธิสัตว์ที่มีอัธยาศัยคล้ายคลึงกันในการที่จะฝึกฝนตนเองและรื้อสัตว์ชนสัตว์ไปสู่ฝั่งพระนิพพาน เมื่อมาประชุมกันก็จะได้สนทนารธรรมกันในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งจะนำความปลาบปลื้มใจมาสู่ผู้ที่ได้สนทนา

Longitude 81° East of Greenwich

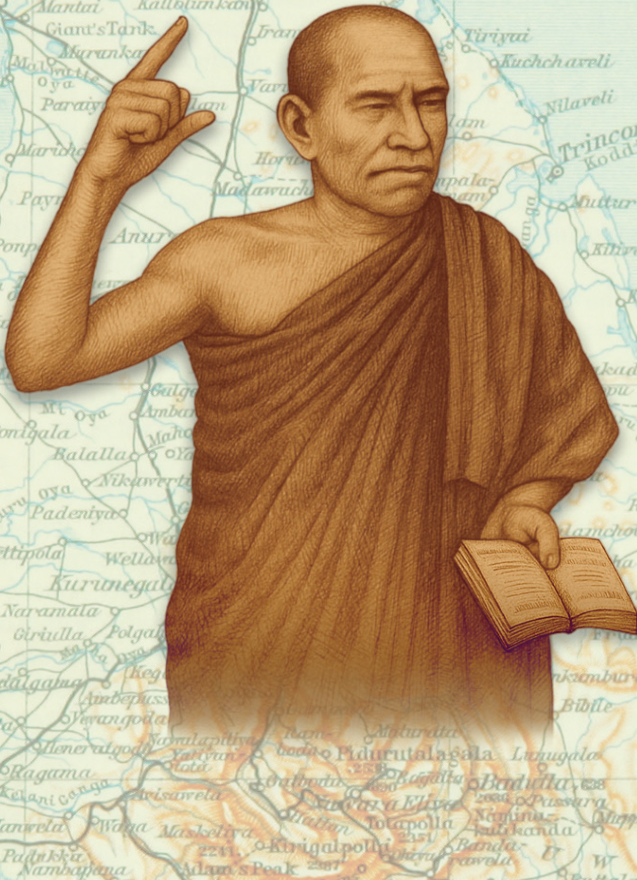
CEYLON

1:3,000,000

0 10 20 30 40 50
English Miles

0 10 20 30 40 50
Kilom.

Heights in Metres

ประเทศศรีลังกา

พระคุณันนทโพธิสัตว์

การจะตรัสรู้ธรรมเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้นั้น จะต้องสั่งสมบ่มบารมีมานับภพนับชาติไม่ถ้วน แต่ละภพ แต่ละชาติที่เกิดมาต้องสร้างบารมีชนิดเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ดังเช่น **“พระคุณันนทเถระ”** ผู้กอบกู้พระพุทธศาสนา ในศรีลังกาให้กลับฟื้นคืนมาอีกครั้ง

การบังเกิดขึ้นของท่านนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์สุข แก่ชาวโลกทั้งมวล ชีวิตของท่านประดุจแสงสว่างที่ส่อง นำทางชาวโลกที่กำลังตกอยู่ในความมืดบอดของห้วงอวิชชา ความไม่รู้ตามความเป็นจริงของบุคคลเหล่านั้นจะนำไปสู่ ความเสื่อมโดยที่ไม่มีผู้ใดรู้ตัวเลย แต่ด้วยดวงปัญญาอัน บริสุทธิ์ประกอบกับมหากรุณาของท่านที่มีต่อมวลมนุษย์ ความไม่รู้จักจริงเหล่านั้นจึงได้ถูกลบล้างให้มลายหายไป ดวง แก้วแห่งธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงได้เจิดจรัสขึ้น อีกครา นำพาสันติสุขให้บังเกิดขึ้น

พระคุณันนทะ จึงได้ชื่อว่าเป็นผู้มีคุณูปการอย่างยิ่งต่อพระพุทธศาสนา ผลงานของท่านเป็นสิ่งที่ยากจะหา ใครกระทำได้ เพราะอยู่เหนือวิสัยของคนธรรมดาทั่วไป วิสัย ของพระโพธิสัตว์เท่านั้นที่จะสามารถกระทำได้เช่นนี้

ฐานะของท่านจึงมิใช่เพียงพระภิกษุธรรมดาสามัญ แต่เป็น
ฐานะของพระโพธิสัตว์ที่จุติลงมาเพื่อรื้อสัตว์ชนสัตว์นำพา
สรรพชีวิตมุ่งสู่พระนิพพานโดยแท้

เนื้อหาต่อไปนี้เป็นกรกล่าวถึงความเป็นมาของพระ
คุณานันทโพธิสัตว์ ที่ไม่ปรากฏในบทความหรืองานเขียน
ใดๆ เป็นอัตชีวประวัติที่เป็นสาธารณะ ไม่ทั่วไปแก่บุคคล
ทั้งหลาย เนื้อหาในส่วนนี้เป็นอีกวรรณคดีหนึ่งของโรงเรียน
อนุบาลฝันในฝันวิทยา ซึ่งคุณครูไม่ใหญ่เมตตานำมา
ถ่ายทอดให้แก่นักเรียนทุกคน

เรื่องราวความเป็นมาของพระคุณานันทโพธิสัตว์ก่อน
ที่จะมาบังเกิดในมนุษยโลก เป็นเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับ
หลักฐานทางประวัติศาสตร์ของศรีลังกาในขณะนั้น ซึ่งเมื่อ
ได้ศึกษาถึงวรรณคดีของคุณครูไม่ใหญ่แล้ว ย่อมยังผลให้
เกิดความเข้าใจได้ชัดเจนมากขึ้น

นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดความรักในพระพุทธศาสนา
เกิดแรงบันดาลใจในการที่จะปกป้องและรักษาพระพุทธ
ศาสนาให้ดำรงคงอยู่เป็นที่พึ่งแก่มวลมนุษยชาติไปตราบ
นานเท่านานอีกด้วย

ประเทศศรีลังกา

สถานการณ์พระพุทธศาสนา ในศรีลังกา

กาลครั้งหนึ่ง เมื่อร้อยกว่าปีที่แล้ว ณ ประเทศศรีลังกา ซึ่งมีภูมิประเทศเป็นเกาะมีน้ำล้อมรอบ เป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองมาก ทั้งมนุษย์และเทวดาทั้งหลายล้วนมีความปลื้มปิติใจที่ได้สร้างบุญใหญ่ในดินแดนพระพุทธศาสนาแห่งนี้ และได้มีโอกาสเรียนรู้ธรรมะ ได้ฟังธรรมจากสาวกขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

แต่ต่อมาภายหลัง พระพุทธศาสนาอ่อนแอลงไปมาก เนื่องจากพุทธบริษัท ๔ ไม่ค่อยให้ความสนใจเหมือนดังแต่ก่อน กลับไปให้ความสำคัญกับสิ่งอื่นมากกว่าคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งสถานการณ์เช่นนี้ถือว่าเป็นศึกภายใน ส่วนศึกภายนอกก็คือการรุกรานจากต่างชาติในรูปแบบต่างๆ ซึ่งมาพร้อมกับการเผยแพร่คำสอนจากศาสนิกอื่นที่เริ่มแทรกแซงเข้ามาเรื่อยๆ จนกระทั่งพระพุทธศาสนาอ่อนแอลงทุกขณะ

เหล่าเทวดาที่ดูแลรักษาพระพุทธศาสนาในประเทศ
ศรีลังกา ซึ่งก็คืออดีตมนุษย์ที่เป็นพุทธศาสนิกชนเดิม ที่เมื่อ
ละโลกไปแล้ว ส่วนหนึ่งได้มาเกิดเป็นเทวดาอยู่ ณ ถิ่นฐาน
บ้านเดิมของตน ได้มองเห็นเหตุการณ์ในปัจจุบันและ
เหตุการณ์ในอนาคตด้วยทิพยจักขุ ถึงความที่พุทธศาสนา
กำลังจะสูญสิ้นไปจากดินแดนแห่งนี้ แล้วเกิดความรู้สึกว่า
หากปล่อยให้สถานการณ์เป็นไปอย่างนี้ พุทธศาสนาก็คงจะ
ย่ำแย่ ต่อไปในอนาคตบ้านเมืองจะต้องถูกปกครองโดยชาว
ต่างชาติที่มีความเชื่ออย่างอื่น ซึ่งจะไม่เป็นผลดีต่อชาว
ศรีลังกา

เมื่อเทวดาเหล่านั้นเห็นถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับ
พระพุทธศาสนา จึงส่งเรื่องไปกราบทูลท้าวจาตุมหาราช โดย
การฝากข้อความกันไปเป็นทอดๆ จากภุมเทวอบอกรุกขเทวา
จากรุกขเทวอบอกอากาศเทวา อากาศเทวาชั้นไปถึงสวรรค์
ชั้นจาตุมหาราชิกา แล้วเข้าไปรายงานท้าวจาตุมหาราช ซึ่ง
ท่านเป็นพุทธศาสนิกชน ให้ทราบถึงเรื่องราวสถานการณ์
เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในเกาะศรีลังกา

ท้าวจาทุมหาราชเมื่อรับทราบแล้ว ก็นำเรื่องราว
ทั้งหมดเข้าสู่เทวสมาคมบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เทวสมาคม
เป็นที่ชุมนุมของชาวสวรรค์ ซึ่งจะมาประชุมพร้อมกันในวันพระ
ที่ประชุมได้หารือกันถึงสถานการณ์ของพระพุทธศาสนาในประเทศศรีลังกาที่กำลังจะย่ำแย่ และหาวิธีการ
แก้ไขว่า ควรจะทำอะไรกันดี ในที่สุดจึงได้ข้อสรุปว่า เรา
จะต้องไปอาราธนาพระโพธิสัตว์เทวบุตรให้ลงไปบังเกิดในเมืองมนุษย์เพื่อแก้ไขเหตุการณ์ในครั้งนี้

ท้าวลักกเทวราชรับมติในที่ประชุมแล้ว จึงคอยวัน
เวลาที่จะมีเทวดาจากสวรรค์ชั้นดุสิตลงมาราบไหว้พระ
ธำตุจุฬามณี จนกระทั่งวันหนึ่งเทวดาจากสวรรค์ชั้นดุสิตก็
ลงมาบูชาพระธำตุจุฬามณี ท้าวลักกเทวราชเห็นเช่นนั้นก็
ทราบได้ทันที เนื่องจากมีความคุ้นเคยอยู่แล้วว่า เทวดาที่มี
รัศมีกายสว่างเพียงนี้ ควรจะเป็นเทวดาที่อยู่บนสวรรค์ชั้น
ใด จึงฝากข้อความแก่เทวดาองค์นั้นไปถึงท้าวสันดุสิต ซึ่ง
เป็นผู้ปกครองภพสวรรค์ชั้นดุสิต

เทพบุตรที่รับฝากข้อความก็รีบนำความนั้นไป
กราบทูลให้ท้าวสันดุสิตรับทราบทันที เหตุที่ต้องเป็นสวรรค์
ชั้นดุสิต ทั้งๆ ที่สวรรค์มีถึง ๖ ชั้น ก็เพราะสวรรค์ชั้นนี้เป็น
ที่ชุมนุมของพระบรมโพธิสัตว์ทั้งหลาย โดยเฉพาะ
นิยตโพธิสัตว์ ผู้ปรารถนาจะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใน
อนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้า

ทำวสันตดุสิตเมื่อทราบแล้ว ก็เรียกประชุมเทวสมาคม
เป็นกรณีพิเศษ โดยมีหัวข้อการประชุม คือ เรื่องราวที่รับ
ฝากมาจากทำวสักกเทวราชถึงความเป็นไปของพระพุทธ
ศาสนาในศรีลังกา ที่ประชุมได้หารือกันว่า ในเทวสมาคมชั้น
ดุสิตบุรีนี้ เทพบุตรองค์ใดจะรับอาสาลงไปภูวิภฤติในครั้ง
นี้ การประชุมเพื่อเฟ้นหาผู้รับอาสาเช่นนี้ ถือเป็นเรื่องปกติของ
สวรรค์ชั้นดุสิต ซึ่งเป็นชั้นของบรมโพธิสัตว์

ในครั้งนั้น มีเทวบุตรองค์หนึ่งรับอาสา ท่านพนมมือ
ขึ้นหันไปทางท้าวสันดุสิต แล้วจรดใจไปถึงท้าวสันดุสิตซึ่ง
เป็นประธานที่ประชุม รัศมีกายของเทวบุตรองค์นั้นได้สว่าง
วาวๆ ขึ้นมา ทำให้สายตาของชาวสวรรค์มองไปที่เทวบุตร
องค์นี้

**ท่านเป็นนิยตโพธิสัตว์ ผู้ปรารถนาจะเป็นพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า ประเภทปัญญาธิกพุทธเจ้า สมบูรณ์ไป
ด้วยดวงปัญญา มีรัศมีสว่างไสว มีวิมานที่สวยงาม ใสเป็น
แก้ว แตกต่างจากวิมานทองของเทวบุตรอื่น เหตุที่วิมานใส
เป็นแก้วนั้นก็เพราะว่าท่านสร้างบารมีมามาก วิมานของท่าน**

อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ โดยถือเอาเขาพระสุเมรุเป็น
เกณฑ์ คืออยู่ทางทิศใต้ ค่อนไปทางตะวันตกเล็กน้อย อยู่
ในทิศเดียวกันกับชมพูทวีป ซึ่งเป็นทิศที่นิยตโพธิสัตว์อยู่

ขณะที่ท่านเปล่งวาจารับอาสา เสียงของท่านจะดัง
ไปทั่วถึงหมดทั้งเทวสภาคม เหล่าเทวดาทั้งหมดต่างก็
ประคองอัญชลี แล้วอนุโมทนาสาธุการล้นเทวสภา จากนั้น
ท่านก็กลับไปยังวิมานของท่านเพื่อไปทำสมาธิ พอสมาธิถึง
จุดจุดหนึ่งก็อธิษฐานจิตเพื่อจุดติลงมาเกิดที่เกาะศรีลังกา
นี้เอง

เทวบุตรองค์นี้ก็คือ **“คุณนันทภิกขุ” วัชรบุรุษแห่ง
กองทัพธรรม ผู้กอบกู้พระพุทธศาสนาในศรีลังกา**

ท่านสร้างบารมีโดยเอาชีวิตเป็นเดิมพัน เมื่อท่านปฏิบัติภารกิจเสร็จเรียบร้อยแล้ว กวาดล้างเลืยนหนามของพระพุทธศาสนาให้หมดจากแผ่นดินศรีลังกาไปแล้ว เมื่อถึงเวลาละโลกท่านก็เดินทางออกจากกายมนุษย์ มีบิรารอันเกิดจากบุญของท่านมารอรับเป็นจำนวนมาก รวมทั้งเทวดาทั้งหลายที่ไม่ใช่บิรารก็มารับท่านกลับไปยังวิมานแก้วในดุสิตบุรีด้วยความปลื้มปิติเบิกบาน

ขณะนี้ท่านกำลังนั่งระลึกนึกถึงผลบุญที่ได้กระทำ
ไว้ด้วยใจที่ปลื้มปิติ ท่านนั่งห้อยเท้าข้างหนึ่งอย่างเพลินๆ
สบายๆ อยู่บนรัตนบัลลังก์ตรงกลางวิมาน ท่ามกลางหมู่
บริวาร

และเมื่อท่านรู้ว่า ได้มีการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องราว
ของท่านในเมืองมนุษย์ ท่านก็มีใจอนุโมทนาชื่นชมยินดีกับ
บุคคลเหล่านั้นด้วยทุกครั้ง

